

mærkningerne herom i grundlovsudvalgets betænkning side 38 f.

Bestemmelsen om, at retten til grundlovsudvalget efter begæring ikke gælder, hvis afgørelsen allerede er ledsaget af en skriftlig grundlovsudvalget, der opfylder bestemmelsen i § 25, medfører, at parten ved efterfølgende at fremsætte begæring om grundlovsudvalget i sådanne tilfælde ikke opnår nogen afbrydelse af klagefristen efter lovforslagets § 24, stk. 2. En myndighed, der i sådanne tilfælde modtager en efterfølgende anmodning om eventuelt uddybende grundlovsudvalget, bør derfor snarest muligt henlede partens opmærksomhed herpå. Dette vil blive fremhævet i den almindelige vejledning til myndighederne om forvaltningsretlige spørgsmål.

Til § 24

Bestemmelsen i *stk. 1* tilsigter bl.a. at tilgodese partens interesse i at modtage den ønskede grundlovsudvalget inden for rimelig tid. Selv om parten i medfør af bestemmelsen i *stk. 2* opnår en afbrydelse af en eventuel klagefrist, såfremt begæringen om grundlovsudvalget fremsættes inden klagefristens udløb, har parten normalt i alle tilfælde en væsentlig interesse i, at grundlovsudvalget meddeles inden for rimelig tid.

Bestemmelsen tilsigter endvidere at begrænse den tidsperiode, hvori klagefristen i medfør af *stk. 2* afbrydes. En begrænsning af denne periode kan være af betydning i forhold til andre parter, der berøres af afgørelsen, og som kan have en betydelig interesse i, at det tidsrum, der medgår, inden der foreligger en endelig administrativ afgørelse i sagen, ikke forlænges unødigt.

Endelig vil en stram tidsfrist kunne have betydning med hensyn til at sikre grundlovsudvalgets kvalitet. Den grundlovsudvalget, der meddeles, bør i videst muligt omfang indeholde en så nøjagtig gengivelse som muligt af de elementer, der tillægges væsentlig betydning, da afgørelsen blev truffet. Dette krav er lettest at opfylde, hvis grundlovsudvalget udformes samtidig med afgørelsen, og vanskeligere jo længere tid, der går mellem afslutningen af den interne beslutningsproces og grundlovsudvalgets udformning. Også dette forhold er baggrunden for bestemmelsen, der tilsigter at sikre, at en begæring om grundlovsudvalget, der først fremsættes efter, at afgørelsen er truffet, så vidt muligt efterkommes, medens sagen endnu er i frisk erindring hos dem, der deltog i sagens behandling og afgørelse.

Som forhold, der kan medføre, at det ikke er muligt at meddele grundlovsudvalget inden for et tidsrum af 4 uger fra begæringens modtagelse, kan

navnlig peges på kollegiale forvaltningsmyndigheders mødeturnus.

Bestemmelsen i *stk. 2* hjemler suspension af gældende klagefrister i tilfælde, hvor begæring om grundlovsudvalget fremsættes inden klagefristens udløb, og der efter bestemmelsen i *stk. 1* består en pligt til at efterkomme en begæring herom. Bestemmelsen er en naturlig konsekvens af, at grundlovsudvalgets pligt bl.a. har den funktion, at parten gennem grundlovsudvalget får et bedre grundlag for sin vurdering af mulighederne for at opnå en ændring af den truffe afgørelse ved at udnytte en adgang til at påklage afgørelsen til overordnet forvaltningsmyndighed. Der henvises i øvrigt til grundlovsudvalgets betænkning side 44.

Af bestemmelsens sidste punktum følger, at en suspension af klagefristen får virkning også i forhold til andre klageberettigede end den pågældende part selv. Den herefter fastsatte nye klagefrist suspenderes imidlertid ikke, selv om der senere fremkommer begæring om grundlovsudvalget fra andre parter side eller begæring om yderligere grundlovsudvalget fra den pågældende part.

Som følge af bestemmelsen i § 23, sidste led, vil der ikke ske nogen suspension af klagefristen som følge af en begæring om grundlovsudvalget i tilfælde, hvor afgørelsen var ledsaget af en fyldestgørende grundlovsudvalget.

Til § 25

Bestemmelserne i lovforslagets § 25 indeholder nærmere regler om, hvilke krav der kan stilles til grundlovsudvalgets indhold. Bestemmelserne svarer i det væsentlige til det af grundlovsudvalget udarbejdede cirkulæruddkast (betænkningen side 36), jfr. også bemærkningerne om grundlovsudvalgets indhold i betænkningen side 41-43.

En grundlovsudvalget skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold.

Det er ikke muligt at foretage en præcis beskrivelse af, hvor udførligt en myndighed bør udforme den grundlovsudvalget, der meddeles for en truffet afgørelse. Besvarelsen heraf må ikke blot i nogen grad bero på indholdet af den fremsatte begæring om grundlovsudvalget og på, hvor aktiv den pågældende part har medvirket i den forudgående sagsbehandling, se herved betænkningen side 43, men også på sagens karakter. Bestemmelserne indskrænker sig derfor til at angive, hvilke elementer der skal indgå i en meddelt grundlovsudvalget. De bestemmelser i særlovgivningen, der udtrykkeligt hjemler grundlovsudvalgets pligt på specielle sagsområder, indeholder